

- 3) ellentétes-e az EK-Szerződés 43. és/vagy 49. cikkével a megfelelő engedéllyel rendelkező egészségügyi magánintézményekben folytatott orvosi-sebészeti kezelések országos szinten történő televíziós reklámozásának a helyi önkormányzatok és/vagy szakmai szövetségek további előzetes engedélyezésétől való függővé tétele?
- 4) a Federazione nazionale degli ordini dei medici (FNOMCEO) (orvosi szakmai testületek országos szövetsége) és a társult orvosi szakmai testületek, az egészségügyi szakmák reklámozását korlátozó etikai kódex elfogadásával, valamint az orvosi reklámra vonatkozó hatályos jogszabályok értelmezésének gyakorlatával, amely erőteljesen korlátozza az orvosokat saját tevékenységük reklámozásában – mindkét intézkedés kötelezően vonatkozik valamennyi orvosra – korlátozták-e a versenyt a vonatkozó nemzeti jogszabályokban megengedtnél nagyobb mértékben, és megsértették-e ezzel az EK 81. cikk (1) bekezdését;
- 5) mindenesetre, a FNOMCEO értelmezési gyakorlata ellentétes-e az EK-Szerződés 3. cikkének g) pontjával, 4., 98., 10., 81. és esetleg 86. cikkével, mivel ezt a gyakorlatot olyan nemzeti jogszabály teszi lehetővé, amely az illetékes megyei szakmai testületek számára anélkül írja elő az orvosok reklámüzenetei átláthatóságának és valóságtartalmának ellenőrzését, hogy meghatározná e hatáskör kritériumait és gyakorlásának módjait.

A T-168/01. sz., a GlaxoSmithKline Services Unlimited kontra Európai Közösségek Bizottsága ügyben az Elsőfokú Bíróság (kibővített negyedik tanács) 2006. szeptember 27-én hozott ítélete ellen a GlaxoSmithKline Services Unlimited (GSK), korábban Glaxo Wellcome plc által 2006. december 11-én benyújtott fellebbezés

(C-501/06. sz. ügy)

(2007/C 42/18)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Fellebbező: a GalxoSmithKline Services Unlimited, korábban Glaxo Wellcome plc (képviselők: I. Forrester QC, J. Venit, member of the New York Bar, S. Martínez Lage abogado, A. Komninos Δικηγόρος, A. Schulz Rechtsanwalt)

A többi fél az eljárásban: az Európai Közösségek Bizottsága, a European Association of Euro Pharmaceutical Companies (EAEPC), a Bundesverband der Arzneimittel-Importeure eV, a Spain Pharma, SA és az Asociación de exportadores españoles de productos farmacéuticos (Aseprofar)

A fellebbező kérelmei

A fellebbező azt kéri, hogy a Bíróság:

- semmisítse meg az Elsőfokú Bíróság ítéletét abban a részében, amelyben az elutasítja a GSK-nak a megtámadott határozat

1. cikkének megsemmisítésére irányuló kérelmét, vagy hozzon a jogszerűség által megkövetelt más intézkedést;

- kötelezze az alapeljárás alpereseit a GSK költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A fellebbező előadja, hogy a megtámadott ítéletet meg kell semmisíteni, mivel az elutasítja a GSK-nak a megtámadott határozat 1. cikkének megsemmisítésére irányuló kérelmét. Kérelmének alátámasztására az alábbi jogalapokra hivatkozik:

- az Elsőfokú Bíróság helytelenül állapította meg, hogy az Általános Szerződési Feltételek jelentős versenyellenes hatást fejtenek ki, és ezért sértik az EK 81. cikket, mivel nem megfelelően értékelte a fenti szerződési feltételek jogi és gazdasági háttérét. Ezen túlmenően (i) az Elsőfokú Bíróság által hivatkozott márkán belüli árverseny maga is versenytorzulás eredménye, továbbá (ii) az Elsőfokú Bíróság arra az állítólag elenyésző előnyre alapozta megállapításait, amelyben az importáló országok végső fogyasztói a spanyol nagykereskedőknek a márkán belüli versenyében való közreműködéséből eredően részesültek;
- Az Elsőfokú Bíróságnak nem volt hatásköre a betegekre, valamint a gyógyszereiket fizető egyéb jogalanyokra gyakorolt lehetséges hatással kapcsolatos ténybeli következtetéseket levonni, mivel a megtámadott határozatban semmi sem adott alapot ilyen következtetések levonására.

2006. december 13-án benyújtott kereset – Az Európai Közösségek Bizottsága kontra Olasz Köztársaság

(C-504/06. sz. ügy)

(2007/C 42/19)

Az eljárás nyelve: olasz

Felek

Felperes: az Európai Közösségek Bizottsága (képviselők: L. Pignataro-Nolin és I. Kaufmann-Bühler meghatalmazottak)

Alperes: Olasz Köztársaság

Kereseti kérelmek

- A Bíróság állapítsa meg, hogy az Olasz Köztársaság – mivel nem megfelelően ültette át az olasz jogba az időszakos vagy helyileg változó építkezések biztonsági és egészségvédelmi minimumkövetelményeinek végrehajtásáról szóló (nyolcadik egyedi irányelv a 89/391/EGK irányelv⁽¹⁾ 16. cikkének (1) bekezdése értelmében), 1992. június 24-i 92/57/EGK tanácsi irányelv⁽²⁾ 3. cikkének (1) bekezdését – nem teljesítette az említett irányelvből eredő kötelezettséget;
- kötelezze az Olasz Köztársaságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Az olasz jogban azokra az építkezésekre, amelyek nem érik el az egy főre eső 200 munkanapot, és ahol nem az irányelv II. melléklete szerinti munkákat végeznek, kizárólag a 626/1994. sz. rendelet 7. cikke szerinti összehangoló rendelkezések vonatkoznak. E cikk azonban csak általános együttműködési és összehangolási kötelezettséget ír elő azon munkaadók számára, akik vállalkozásukban vagy termelő egységükben alvállalkozókat vagy önálló vállalkozókat foglalkoztatnak. Nem lehet tehát azt állítani, hogy a 92/57/EGK irányelvnek a munka előkészítési és megvalósítási szakaszaiban megkövetelt összehangolásra vonatkozó pontos és részletes rendelkezéseit a rendelet szóban forgó cikke átültette az olasz jogba.

(¹) HL L 183., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 1. kötet, 349. o.

(²) HL L 245., 6. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 7. kötet, 71. o.

A Commissione tributaria regionale di Genova (Olaszország) által 2006. június 12-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Agenzia Circonscrizione Doganale di Genova kontra Euricom SpA

(C-505/06. sz. ügy)

(2007/C 42/20)

Az eljárás nyelve: olasz

A kérdést előterjesztő bíróság

Commissione tributaria regionale di Genova (Olaszország)

Az alapeljárás felei

Felperes: Agenzia Circonscrizione Doganale di Genova

Alperes: Euricom SpA

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) A Közöségi Vámkódex 216. cikkét úgy kell-e értelmezni, hogy ezt kizárólag az aktív feldolgozási eljárás során létrejött, nem közösségi árukat magukban foglaló árukra kell alkalmazni, vagy létezik egy, a többihez képest önálló vámkötelezettség-forrás, amelyet annak igénye indokol, hogy ne lehessen kettős vámkedvezményt igénybe venni?
- 2) Az előzetes export és azonos tulajdonságokkal rendelkező áruval helyettesítő import sajátos módszere (EX-IM) szerint végrehajtott aktív feldolgozás művelete keretében a Közöségi Vámkódex 115. cikkének (1) és (3) bekezdése, valamint a

2913/92/EGK rendeletben (¹) található vonatkozó végrehajtási jogszabályok szabályozzák-e egyébként a közösségi áru vámstátuszának megszerzését és az Olaszországból származóként előzetesen exportált áru helyettesítésére behozott áru behozatalát terhelő vámok alóli mentesség megadásának kedvezményét, vagy e jogszabályokat nem kell alkalmazni, amennyiben a fent hivatkozott ügylet, a szóban forgó és fent említett termékek tekintetében, olyan országok felé irányuló előzetes exportokra vonatkozik, amelyekkel az Európai Közösség megfelelő megállapodásokat írt alá?

- 3) A jelen ügyben az a tény, hogy a fent hivatkozott 115. cikk (3) bekezdése előírja, hogy a helyettesítés céljából importált áruk az előzetesen exportált közösségi áruk vámstátuszát szerzik meg, befolyásolja-e vagy sem a konkrét ügyletet, különösen az előzetesen exportált rizs közösségi eredetét. Amennyiben az erre a kérdésre adott válasz igenlő, azt a kérdést kell feltenni, hogy milyen viszony áll fenn az aktív feldolgozás vámréndszeré és a Közöségi Vámkódex, valamint a KKEO országokkal kötött megállapodások eredetre vonatkozó rendelkezései között?
- 4) Az Európai Közösség és a KKEO országok közötti megállapodások 15. cikkének (2) bekezdését, amely előírja, hogy a nem közösségi eredetű, de (valamely közösségi vámhatóság által kiállított) EUR 1 bizonyítvánnyal exportált áruk előállításához felhasznált nyersanyagokra vonatkozó vámok visszafizetésének tilalma nem érvényes, ha ezeket a termékeket ugyanakkor belső fogyasztásra szánják, úgy kell-e értelmezni, hogy ez megfosztja a Közöségi Vámkódex 216. cikkét hatékony érvényesülésétől?

(¹) HL L 302., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 2. fejezet 4. kötet 307. o.

A T-302/03. sz., PTV Planung Transport Verkehr AG kontra Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) ügyben 2006. október 10-én hozott ítélet ellen a PTV Planung Transport Verkehr AG által 2006. október 18-án benyújtott fellebbezés

(C-512/06. P. sz. ügy)

(2007/C 42/21)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Fellebbező: PTV Planung Transport Verkehr AG (képviselő: F. Nielsen ügyvéd)

A másik fél az eljárásban: Belső Piaci Harmonizációs Hivatal